

else wet, reciting the *Shema* opposite it is forbidden. But if not, it is permissible. (3) How far must a person distance himself from excrement or urine [in order to recite the *Shema*]? Four cubits. To what does this apply? When they are behind or beside him. But if they are in front of him, he must distance himself from them until he cannot see them, and then he may recite the *Shema*.

מִרְטִיבֵינָהּ הָרִי אָסוּר לְקִרְוֹת בְּנִגְדָן וְאִם לֹא מִתָּר: ג כַּמָּה יִרְחִיק אָדָם מִצֹּאֵה וּמִמֵּי רַגְלִים וְאַחַר כֵּן יִקְרָא אַרְבַּע אַמּוֹת. בְּמֵה דְבָרִים אֲמֹרִים בְּזִמָּן שֶׁהֵם מְלֹאֲחֹרֵיו אוּ מִצַּדָּיו. אֲבָל אִם הָיוּ בְּנִגְדָן פָּנָיו מִרְחִיק מֵהֶן עַד שֶׁלֹּא יִרְאֶה אוֹתָן וְאַחַר כֵּן יִקְרָא:

TETZAVEH FOR MONDAY

תצוה ליום שני

TORAH

תורה

יכין בקריאת ארבעה פסוקים אלו שהם כנגד ד דמילוי יוד דשם ב"ן להשאר בו הארה מתוספת הרוח משבת שעברה

ה וְאֵנָּן יִסְבּוּן יָת דְּהָבָא וְיָת תְּכֵלֵא וְיָת אַרְגָּמָנָא וְיָת צִבְעֵ זְהוּרֵי וְיָת בּוּצָא: ו וְיַעֲבֹדוּן יָת אֲפֻדָּא דְּהָבָא תְּכֵלֵא וְאַרְגָּמָנָא צִבְעֵ זְהוּרֵי וּבוּץ שְׂזִיר עוֹבֵד

ה וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תּוֹלַעַת־הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ: פ וְעָשׂוּ אֶת־הָאֲפֻד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן

(5) They will take the gold, the [wool dyed] green[ish-blue], the [wool dyed] purple, the strips of [wool dyed] crimson and the linen, (6) And they will make the *Eifod* out of gold, [wool dyed] green[ish-blue], [wool dyed]

RASHI

רש"י

(5) **They will take** — *i.e., those “wise of heart” (verse 3 above), who will be the ones to make the priestly garments, will receive the gold, the [wool dyed] green[ish-blue, and so on,] from the donors (see Exodus 25:1-8), and from these [donated materials, those Divinely inspired artisans] will make the priestly garments. (6) And they will make the Eifod — *If I would come to explain the manufacture of the Eifod and the Breastplate**

(ה) וְהֵם יִקְחוּ. אוֹתָם חֲכָמֵי לֵב שִׁיעֲשׂוּ הַבְּגָדִים יִקְבְּלוּ מִן הַמְתַּנְדְּבִים אֶת הַזָּהָב וְאֶת הַתְּכֵלֶת לַעֲשׂוֹת מֵהֶן אֶת הַבְּגָדִים: (ו) וְעָשׂוּ אֶת הָאֲפֻד. אִם בָּאתִי לְפָרֵשׁ מַעֲשֵׂה הָאֲפֻד וְהַחֲשׂוֹן עַל סֵדֶר הַמְקַרְאוֹת הָרִי פְרוֹשָׁן פְּרָקִים וְיִשְׁגָּה הַקּוֹרֵא בְּצִרְפוֹן לְכַף אָנִי כּוֹתֵב מַעֲשֵׂיהֶם כְּמוֹת שֶׁהוּא לְמַעַן יְרוּץ הַקּוֹרֵא בּוֹ וְאַחַר כֵּן אֲפָרֵשׁ עַל סֵדֶר הַמְקַרְאוֹת. הָאֲפֻד עָשׂוּ כְּמִין סִינֵר שֶׁל נָשִׁים רֹכְבוֹת סוֹסִים וְחוֹגְרֵי אוֹתוֹ מֵאַחֲרָיו בְּנִגְדָן לְבוֹ לְמַטָּה מֵאַצִּילָיו רָחְבוּ

by explaining them in the order of the verses here, these explanations would be somewhat disjointed, and the reader might make mistakes in putting all the various parts [of these explanations] together. Therefore, I shall now present in one coherent description, [the explanation of] how these [priestly garments] are made, so that the reader may run through it [without the loss of continuity]; after this, I shall then explain the matter according to the order of the verses: The Eifod was made like a sort of apron that women wear when they ride horses. The priest would be girded at the back with the Eifod (see below) [and would bring the extended arms of the Eifod's waistband (see below)] at the level of his heart and [just] below his elbows [around his front (as one would wrap himself in a bath towel) and tie the

אָמֵן: ז תְּרִיתִין כְּתָפִין מְלַפְפִין
יְהוֹן לִיהָ עַל תְּרִין סְטְרוֹהֵי

תּוֹלַעַת שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר מְעֵשָׂה
חֶשֶׁב: ז שְׁתֵּי כְּתַפְת חֶבְרַת יִהְיֶה-לוֹ אֶל-שְׁנֵי

purple, strips of [wool dyed] crimson and linen [all] twined together — the work of a craftsman. (7) It will have two shoulder straps attached to it on its

RASHI

two ends of this waistband at his front]. The Eifod's width was equivalent to that of a man's back and a little more (see Siftei Chakhamim on verse 4 above) [and thus, it would cover the back of the lower part of the priest's body and be wrapped a little around his front,] reaching down to his heels. The Eifod's waistband (חשב) was connected, all along its width, to the Eifod's top edge [and was actually an integral part of the Eifod (see verse 8 below and Rashi there)], woven into the [very same piece of] fabric [as the Eifod itself]. And [this waistband] would then extend out further on each side, sufficient to encompass the priest, so that he be girded by it [on his front]. The כתפות (shoulder straps)

were [made as separate units, and were then] attached to the waistband, one on the right side and one on the left. [These straps would run from the waistband at the back of the Eifod,] up the back of the priest, at the two sides of the apron's width, and when they were pulled right up [the back, to the shoulder level], they would sit upon his two shoulders. They were like two straps, made out of the same material as the Eifod itself, with a length sufficient to have them [run up the height of the priest's back, over his shoulders, and] sit [upon his shoulders.] on each side of his neck, folding over and down a small distance below the shoulder level, on to the front [of his chest]. The [two] shoham stones were set into these shoulder straps, one on the right shoulder and the other on the left shoulder. The settings (משבצות) [in which these shoham stones were housed.] were fixed onto the ends of these straps, [thus situated] just in front of the priest's shoulders [as explained above]. Two golden braided chains were threaded into two rings that were attached to the top two corners of the Breastplate's width, one on the right [top corner of the Breastplate,] and the other on the left [top corner]. [When one chain was pulled halfway through its respective ring, there would now be two ends of the chain to connect to the shoulder-straps at the top (Siftei Chakhamim), as follows:] The two ends of the right chain [emerging from the right corner ring of the Breastplate,] would be [pulled up towards the free end of the right shoulder strap, and] fixed into the right [shoham-stone] setting [on the strap]; and likewise, the two ends of the left chain would be [pulled up towards the

רש"י

כְּמִדַּת רוּחַב גִּבּוֹ שֶׁל אָדָם וְיוֹתֵר וּמִגִּיעַ עַד עַקְבָּיו
וְהַחֶשֶׁב מֵחוּבֵר בְּרֵאשׁוֹ עַל פְּנֵי רַחְבּוֹ מְעֵשָׂה אוֹרֵג
וּמְאָרִיר לְכָאן וּלְכָאן כְּדֵי לְהַקִּיף וּלְהַגּוֹר בּוֹ
וְהַכְּתָפוֹת מֵחוּבֹרֹת בְּחֶשֶׁב אַחַת לְיָמִין וְאַחַת לְשֵׁמְאֵל
מֵרוּחְקוֹת זֶה מִזֶּה כְּשֶׁעוֹר הַבְּדֵלֶת כְּתָפִים מֵאַחֲרֵי
הַכֶּהֵן לְשֵׁנֵי קְצוֹת רַחְבּוֹ שֶׁל סִינֵר וְכִשְׁזוֹקֶפֶן עוֹמְדוֹת
לוֹ עַל שְׁנֵי כְּתָפָיו וְהֵן כְּמִין שְׁתֵּי רְצוּעוֹת עֲשׂוּיֹת
מִמִּין הָאֶפֶוד אַרְבּוּעוֹת כְּדֵי שְׁעוֹר לְזַקֵּן אֶצֶל צְאָרוֹ
מִכָּאן וּמִכָּאן וְנִקְפְּלוֹת לְפָנָיו לְמַטָּה מִכְּתָפָיו
מִעֵט וְאֵבְנֵי הַשֶּׁהֶם קְבוּעוֹת בָּהֶם אַחַת עַל
כְּתֵף יָמִין וְאַחַת עַל כְּתֵף שְׁמְאֵל וְהַמְשַׁבְּצוֹת נְתוּנוֹת
בְּרֵאשֵׁיהֶם לְפָנֵי כְּתָפָיו וְשְׁתֵּי עֲבוֹתוֹת הַזָּהָב תְּחוּבוֹת
בְּשְׁתֵּי טְבָעוֹת שְׂבָחָשׁוֹן בְּשְׁנֵי קְצוֹת רַחְבּוֹ הָעֲלִיּוֹן
אַחַת לְיָמִין וְאַחַת לְשֵׁמְאֵל וְשְׁנֵי רֵאשֵׁי הַשְּׂרָשְׁרוֹת
[הַיְמָנִית] תְּקוּעִים בְּמִשְׁבְּצוֹת לְיָמִין וְכֵן שְׁנֵי

RASHI

free end of the left shoulder strap, and] fixed into the [shoham-stone] setting on the left shoulder[-strap]. The result would be that the Breastplate sat over the priest's heart, suspended by both of the Eifod's [stone] settings, on the front of the priest. Two more rings were attached to the Breastplate on its bottom corners. And at the level of these, two [other] rings were attached on the base of the Eifod's two shoulder straps, i.e., at their bottom ends, where they were connected to the waistband [on the outer surface of the straps (Rashi on verse 27 below)]. The Breastplate rings were exactly at the same level as the rings on the [base of the] Eifod [shoulder straps, and were located on the inside surface of the Breastplate (verse 26 below and Rashi there). Consequently, these two sets of lower rings] sat facing each other

*[with the right Breastplate ring in front facing the ring on the right shoulder strap's base at the back, and likewise, with the left pair of rings]. Then, by inserting a string of [wool dyed] green[ish-blue] into the [right] ring [attached to] the Eifod[']s shoulder straps,] and [also] into the [right] ring [on the inside surface] of the Breastplate, [and tying up the string — this right pair of rings] becomes fastened together [and likewise for the pair of rings on the left side]. [With this arrangement,] the base of the Breastplate becomes tightly joined with the Eifod's waistband, thus preventing the Breastplate from swinging around back and forth and becoming separated [from the Eifod (verse 28 below)]. **Gold, [wool dyed] green[ish-blue], [wool dyed] purple, strips of [wool dyed] crimson and linen [all] twined together** — These five types of material were twined into each and every individual cord [from which the Eifod's material was woven]. The gold was beaten out into a sort of thin foil, and then they would cut threads from this foil [all along its length (see Rashi on Exodus 39:3)]. These threads of gold were then spun as follows: One golden thread [was spun] together with six threads of [wool dyed] green[ish-blue]; then another golden thread [was spun] together with six threads of [wool dyed] purple; likewise with the strips of [wool dyed] crimson, and likewise with the linen. Hence, every one of the materials [enumerated in our verse (apart from gold), namely, greenish-blue wool, purple wool, crimson wool and linen —] had a six-fold string twined together with a golden thread in each string. After this, all of these [four, seven-fold strings] would be twined together, to form a 28-fold cord [and the Eifod was woven using these 28-fold cords]. Thus is it explained in Tractate Yoma (72a), and learned from the following verse (Exodus 39:3) [which states], “And they beat out gold foil sheets and cut up threads, in order*

רש"י

ראשי השרשרות השמאלית הקועין במשבצות שבכתף שמאל נמצא החשן תלוי במשבצות האפוד על לבו מלפניו ועוד שתי טבעות בשני קצות החשן בתחתיתו וכנגדם שתי טבעות בשתי כתפות האפוד מלמטה בראשו התחתון המחובר בחשב וטבעות החשן אל מול טבעות האפוד שוכנים זה על זה ומרכסן בפתיל תכלת תחוב בטבעות האפוד והחשן שיהא תחתית החשן דבוק לחשב האפוד ולא יהיה נד ונכדל הולך וחוזר: **זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משור.** המשה מינים הללו שזורין בכל חוט וחוט. היו מרדדין את הזהב במין טסים דקים וקוצצין פתילים מהם וטווין אותן חוט של זהב עם שש חוטין של תכלת וחוט של זהב עם שש חוטין של ארגמן וכן בתולעת שני וכן בשש שקל המינין חוטין כפול ששה וחוט של זהב עם כל א' וא' ואחר כך שזור את כלם כאחד נמצא חוטין כפול כ"ח וכן מפורש במס' יומא ולמד מן המקרא הזה וירקעו את פחי הזהב וקצצן פתילים לעשות (את פתילי

קְצוּתָיו וְחֵפְרָה: ה וְחֵשֶׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּלֶפֶף: ה וְהָמִין תְּקוּנֶיהָ דִּי

two corners. It will be [made such that the straps are] attached [to it as separate units]. (8) The securing waistband of his *Eifod* that is located on the top of it,

RASHI

to work [these golden threads] into the [wool dyed] green[ish-blue], and into the [wool dyed] purple, etc.” We thus learn that a golden thread was twined together with each [six-fold string of every] individual type of material [namely, greenish-blue wool, purple wool, crimson wool and linen]. The work of a craftsman — I have already explained (Rashi on Exodus 26:1), that this [expression] refers to the [skilled] weaving of two surfaces of material, whereby the patterned figures on one surface are different to those on the other surface. (7) Two shoulder straps ... — (See Rashi on verses 4 and 6 above for a full explanation of the following summary:) [The Eifod consisted of] a lower apron-like portion; then the waistband and (חשב) of the Eifod, which was

a belt-like feature, was continuous with the top [edge of the apron-like portion]. This [resulted in a garment that] resembled a sort of women's apron. And at the back of the priest, attached to the waistband, were two pieces, like two broad straps, one opposite each shoulder. When pulled up [from their point of attachment on the top of the waistband at the back, up the back of the priest, then] over his two shoulders, these [straps] would then fold over [a little] onto his front, [to rest] against his chest. And by attaching these [front free ends of the straps] to the rings on the [top right and left corners of the] Breastplate, they were thus held firm in front, against his heart, so that they would not fall back down, as is explained in the respective section [that deals with these straps] (see verses 25-28 below). Now, continuing upwards to [the top of these straps, where they reached] shoulder level, two shoham stones were set into them, one on each shoulder strap. **On its two corners**— [i.e., at the two corners] of the Eifod'd width, for its width was [not much more than (see Siftei Chakhamim on verse 4 above)] the width of the priest's back, and its height reached up [slightly above his waist] to his elbow level, called *coudeaux* [in Old French]. [The waistband reached, and was tied up at this level,] as the verse says [regarding the priests] (Ezekiel 44:18), “They will not gird themselves in perspiration,” that is to say, they must not gird themselves on a place [of the body] where one perspires, namely, not above their elbow level and not below their loins; rather, at elbow level

רש"י

הַחֵשֶׁב (הַחֵב) בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאֲרָגָמָן וְגו'. לְמַדְנֵנו שְׁחוּט שֶׁל זָהָב שְׂזוּר עִם כָּל מִין וּמִין: מַעֲשֵׂה חֵשֶׁב. כְּבָר פִּרְשֵׁי שֶׁהוּא אֲרִיגַת שְׁתֵּי קִירוֹת שְׂאִין צוֹרֵת שְׁנֵי עֲבָרֵיהָ דּוֹמוֹת זוֹ לְזוֹ: (ז) שְׁתֵּי כִתְפֹת וְגו'. הַסִּינֵר מִלְמַטָּה וְחֵשֶׁב הָאֶפֶדֹד הֵיא הַחֲגוּרָה וְצִמּוּדָה לֹא מִלְמַעְלָה דּוֹגְמַת סִינֵר הַנָּשִׁים וּמִגְבוֹ שֶׁל בֵּהָן הֵיוּ מְחוּבְרוֹת בְּחֵשֶׁב שְׁתֵּי חֲתִיכוֹת כְּמִין שְׁתֵּי רְצוּעוֹת רַחְבוֹת אַחַת כְּנֶגֶד כָּל כֶּתֶף וְכֶתֶף וְזוֹקֶפֶן עַל שְׁתֵּי כִתְפוֹתָיו עַד שְׁנַקְפּוֹת לִפְנֵי כְּנֶגֶד הַחֹהָה וְעַל יְדֵי חֲבוּרָן לְטַבְעוֹת הַחֹשֶׁן נֶאֱחָזִין מִלְפָּנָיו כְּנֶגֶד לְבוֹ שְׂאִין נוֹפְלוֹת כְּמוֹ שְׁמֹפֹרֶשׁ בְּעֵנִין וְהֵיוּ זְקוּפוֹת וְהוֹלְכוֹת כְּנֶגֶד כִּתְפוֹי וְשְׁתֵּי אֲבָנֵי שֶׁהֵם קְבוּעוֹת בְּהֵן אַחַת בְּכָל אַחַת: אֵל שְׁנֵי קְצוּתָיו. אֵל רַחְבוֹ שֶׁל אֶפֶדֹד שֶׁלֹא הָיָה רַחְבוֹ אֶלָּא כְּנֶגֶד גְּבוֹ שֶׁל כֶּהֵן וּגְבָהוֹ עַד כְּנֶגֶד הָאֲצִילִים שְׁקוּרִין קוּדֵי"ש שְׁנַאֲמַר לֹא יִחְגְרוּ בַיָּזַע אִין חוּגְרִין בְּמִקוּם זַעֵה לֹא לְמַעְלָה מֵאֲצִילֵיהֶם וְלֹא לְמַטָּה מִמֹּתְנֵיהֶם אֶלָּא כְּנֶגֶד

עֲלוֹהֵי כְּעוֹבְדוֹהֵי מִנִּיהַ יְהִי
 דְּהִבָּא תְּכָלָא וְאַרְגֻנָּא וְצִבְעָ
 זְהוּרִי וּבוּיץ שְׁזִיר:

כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זֶהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
 וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר:

will be made in the same way [as the *Eifod* itself], and must be [woven] from it [of material, consisting of] gold, [wool dyed] green[ish-blue], [wool dyed] purple, strips of [wool dyed] crimson and linen [all] twined together.

RASHI

(Zevachim 18b). **וְחִבְרָ** — [The meaning here is that] the two shoulder straps of the Eifod will be attached to the Eifod itself. They must be attached [by sewing them on] with a needle, [thereby joining] their base onto the Eifod's waistband. These straps must not be woven together with [and as part of] the Eifod proper; rather, they must be woven independently, and then, only afterwards, sewn on. (8) **וְחֹשֶׁב אֶפְרֹתוֹ** — [means:] The

waistband through which the priest is enwrapped and which thereby secures the Eifod on the priest, decorating him. **That is located on the top of it** — [The **חֹשֶׁב**, waistband, is located] above the top edge of the apron-like portion of the Eifod, and [functions as] its belt. [The ... **waistband ...**] will be made in the same way [as the *Eifod* itself] — i.e., just as the apron-like portion is woven by the “work of a craftsman” (verse 6 above) and from the five materials [enumerated in that verse], so, too, the **חֹשֶׁב** will be woven by the work of a craftsman and from those five materials. **מִמֶּנּוּ יִהְיֶה** — i.e., it will be woven along with the Eifod proper [and be an integral part of the same piece of fabric], and it must not be woven independently and then sewn on later [as were the shoulder straps (see Rashi on preceding verse)].

PROPHETS Ezekiel 43

טו וּמִדְּבַחַת תִּרְתָּא עֶסְרִי
 אֹרְכָא בְּתִרְתָּא עֶסְרִי פּוֹתִיא
 מִרְבַּע עַל אַרְבַּעָא סְטוֹרִיהִי:
 יז וּמִסְמַתָּא אַרְבַּע עֶסְרִי אֹרְכָא

טו **וְהָאֲרָאִיל (וְהָאֲרָאִיל קְרוֹי) שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אֲרָזִי**
בְּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה רְחֵב רְבֹוע אֶל אַרְבַּעַת רְבֹעִיו:
 יז **וְהָעֹזֶה אַרְבַּע עֶשְׂרֵה אֲרָזִי בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה רְחֵב**

(16) And the altar hearth shall be twelve cubits long by twelve wide, square to its four sides. (17) And the ledge shall be fourteen cubits long by fourteen wide

RASHI

(16) **And the altar hearth** — the area for the woodpile was twenty-four by twenty-four. **To its four sides** — i.e., from its center it measured twelve cubits to each direction.

(17) **And the ledge** — the top surface of the altar together with the area for the horns and

רש"י

(טו) **וְהָאֲרָאִיל**. מקום המערכה הִיָּה כ"ד על כ"ד: **אֶל אַרְבַּעַת רְבֹעִיו**. שְׁמֵאֲמַצְעֵיתוֹ הִיָּה נִמְדָר י"ב לְכָל רוּחַ: (יז) **וְהָעֹזֶה**. גַּג הַמְזֻבָּח עִם הַקְּרָנוֹת וְעַם

בָּאַרְבַּע עָסְרֵי פּוּתֵיָא עַל
אַרְבַּע סְטֵרֵהָּ וּגְדַנְפָּא מִקִּיף
לֵה סְחֹר סְחֹר פְּלָגוֹת אֲמַתָּא
וּתְשׁוּיָתָא לֵה אֲמַתָּא סְחֹר
סְחֹר וְדַרְגָּן דְּסֻלְקִין לֵה
מִתְפָּנָן לְמַדִּינְחָא: יח וְאָמַר לִי
בַר אָדָם פִּדְנָן אָמַר יי אֱלֹהִים
אֵלֶיךָ גִּזְרֵת מִדְּבַחָא בְיוֹם
אֲתַעְבְּדוּתֵיהּ לְאַסְקָא עֲלוּהִי
עֲלֵתָא וּלְמִזְרֵק עֲלוּהִי דָם

נִכְסֵת קוּדְשֵׁיָא: יט וְתַתֵּן לְכַהֲנָיָא לְיוֹאֵי דִי אַנּוּן מִזְרַעָא דְצְדוּק דְקָרִיבִין לְפּוֹלְחָנֵי אָמַר יי אֱלֹהִים
לְשִׁמְשָׂא קַדְמֵי תוֹר בַּר תּוֹרֵי לְחַטָּאתָא:

אֶל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהּ וְהַגְּבֹול סְבִיב אוֹתָהּ חֲצֵי הָאֲמָה
וְהַחִיק לָהּ אֲמָה סְבִיב וּמַעֲלֵתָהּ פְּנוֹת קָדִים:
יח וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְדֹוֹה אֱלֹהֵי
חֲקוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַעֲשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה
וּלְזֶרֶק עָלָיו דָּם: יט וְנָתַתָּה אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
אֲשֶׁר הֵם מִזְרַע צְדוּק הַקְּרִבִּים אֵלַי נֹאֵם אֲדֹנָי יְדֹוֹה
לְשִׂרְתָּנִי פֶר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאתָא:

to its four sides; and the boundary around it shall be half a cubit; and its base shall be a cubit around; and its ascent shall face the east. (18) And He said to me, son of man, thus says the Lord God: These are the ordinances of the altar on the day when they shall make it, to offer burnt-offerings on it, and to sprinkle blood on it. (19) And you shall give to the priests, the Levites, who are of the seed of Zadok, who come near Me, to minister to me, says the Lord God, a young bull for a sin-offering.

RASHI

including also, the area for the priests to walk, was twenty-eight by twenty-eight. **And the boundary** — these are the horns which were a half a cubit from its center [in each direction], i.e., one cubit by one cubit. **And its base shall be a cubit** — this is the indentation of the base, [i.e., it protruded

around the altar one cubit]. **And its ascent** — the ramp with which they would ascend was in the south so that the one ascending it [when turning right] would face east. (19) **The priests, the Levites** — i.e. the priests, who are from the tribe of Levi.

רש"י

מְקוֹם רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים כ"ח עַל כ"ח: וְהַגְּבֹול. הוּא
הַקְּרִנּוֹת חֲצֵי הָאֲמָה מְאֻמְצָעֵיתוּ וְהוּא אֲמָה עַל אֲמָה:
וְהַחִיק לָהּ אֲמָה. זו כְּנִיסַת הַיְסוּד: וּמַעֲלֵתָהּ.
וְכַבֵּשׁ שְׁהִיָּה בּו הִיָּה בְּדָרוֹם כְּדִי שְׁהִיָּה הָעוֹלָה בּו
פּוֹנָה פִּינַת קְדִימָה לְמִזְרָח: (יט) הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם.
אֲשֶׁר מִשְׁבֵּט לְוִי:

Writings Mishlei 17-18

כתובים משלי פרק יז-יח

כח וְאִף שְׁטֵיָא דְשִׁתְּק חֲפִימָא
הוּא מִתְחַשֵּׁב וּדְכָלִי שְׁפּוֹתֵיהּ
מִתְבִּינָן:

כח גַּם אֹוִיל מִחֲרִישׁ חֲכָם יַחֲשֵׁב אֲטָם שְׁפָתָיו נְבוֹן:

(28) Even a fool, when he holds his peace, is counted wise; and he who seals his lips is considered a man of understanding.

יח א לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע: א רגתא בעי פהיה ובכל
 ב לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו: ב מלכנא מצטדי: ב לא צבי
 ג בבוא רשע בא גם ביו ועם קלון חרפה: סכלא בסוכלתנא אלא
 בשטיותא פחי לביה: ג כד
 אתי רשיעא בשטיותא ייתי

ובצערא ובחסודא:

18 (1) He who keeps himself apart, seeks to satisfy his own desires; between the wise will he be exposed. **(2)** A fool has no delight in understanding, but only in revealing his heart. **(3)** When the wicked arrives, contempt comes also and with dishonor [comes] disgrace.

RASHI

רש"י

(28) **אטם** — means seals. **(1) לתאוה** — he acts according to the desires of his heart and his evil inclination, i.e., the one who separates himself from the Holy One, Blessed is He and finally, **בכל תושיה** — between the wise men his shame is exposed.

(כח) **אטם**. סותם: (א) **לתאוה וכו'**. לתאות לבו ויצרו הרע עושה מי שנפרד מהקב"ה וסופו: **בכל תושיה**. בין חכמים יתגלה חרפתו: (ב) **כי אם בהתגלות**. הוא חפץ לגלות מזה שבלבו: (ג) **ועם**. שמבקש קלון ונאוף עמו תבא חרפה:

[Referring to Lot who first went off by himself and subsequently "An Ammonite or Moavite must not enter into the assembly of the Lord." (Deuteronomy 23:4)] **(2) Only in revealing** — he wishes to reveal what is in his heart. **(3) And with [dishonor]** — one who seeks dishonor and adultery — disgrace comes along with it.

Mishnah Shabbat, chapter 20

משנה שבת פרק כ

(1) Rabbi Eliezer says; One may suspend a strainer [and stretch it over an opening of a jar in order to strain into it] on Festivals [even though doing so is prohibited Rabbinically as building a temporary tent (see Shabbat 17:7). Here, Rabbi Eliezer holds, that since there is a dispensation regarding the preparation of food on the Festival, therefore, there is a dispensation even in such preparations that could have been prepared before the Festival] and pour [wine] through a suspended [strainer] on the Sabbath [even though on the Sabbath no dispensation exists regarding the preparation of food, here, in this case, where the strainer has already been stretched, no forbidden labor is performed since this is not the usual manner of the forbidden labor of "sorting"]. But the Sages rule; One may

א רבי אליעזר אומר, תולין את המשמרת ביום טוב, ונותנין לתלויה בשבת. ותחכמים אומרים, אין תולין

רבנו עובדיה מברטנורא

א רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת. שמסננים בה שמרי יין, ומותח את פיה לכל צד בעיגול ונעשה כאהל על חלל הכלי. ואע"ג דעביד אהל, שרי ביום טוב, דסבירא ליה לרבי אליעזר מכשירי אוכל נפש שאפשר לעשות מערב יום טוב מותר לעשותו ביום טוב. אבל בשבת [ותולה] לכתחלה לא, אבל אם תלויה היא, נותנין לתוכה שמרים ומסננין, דאין דרך בורר בכך: **אין תולין את המשמרת**. דעביד אהל עראי ומחזי כמעשה חול: **ואין נותנים לתלויה**

not suspend a strainer on Festivals [i.e., there is no dispensation here, since this forbidden act is only a preliminary to the preparation of the food which could have been performed before the Festival], nor pour [wine] through a suspended [strainer] on the Sabbath [the Sages consider this “sorting,”] but we may pour [it] through a suspended [strainer] on Festivals [since we will be drinking the wine it is considered a direct preparation of food

regarding which there is a dispensation]. (2) One may pour [on the Sabbath] water over wine sediment in order to [release any wine still contained within them and to] clarify them [this is not considered “sorting”], and wine may be filtered [from white dust particles] through [special] cloths [made for that purpose, so we need not fear that he will come to squeeze it out] or through a basket made of palm twigs [since the wine is drinkable before the filtering, this does not constitute “sorting”]; and a [beaten] egg may be passed through a mustard strainer [which has mustard in it, in order to brighten its color; since the mustard is edible before this process this does not constitute “sorting”]; and honey-wine may be prepared on the Sabbath [by mixing honey wine and pepper]. Rabbi Yehudah says; On the Sabbath [it may only be made] in a cup [more than this is considered excessive toil and prohibited]; on Festivals, in a *lugin* [larger than a cup and smaller than a barrel]; and on the intermediate days of Festivals in a barrel. Rabbi Zadok says; It all depends on the [number of] guests [i.e., it makes no difference if it is the Sabbath, a Festival or an intermediate day, he may make what he requires for consumption; the *halachah* follows the *Tanna Kamma* and he may make as much as he desires]. (3) *Chiltit* [a type of plant used as a hot spice] must not be soaked in warm water [this prohibited as an *uvda d'chol* — a weekday activity], but it may be put into vinegar [and used as a dip]; and one may not cause chaff to float [by putting them in a container and adding water; this is considered “sorting”] nor rub them [in one's hands to remove the chaff]; but they may be stored in a sieve or a basket [even though some pieces may fall through its holes

רבנו עובדיה מברטנורא

בשבת. דהוי תולדת בורר או מרקד. והלכה כחכמים: **ב נותנים מים.** בשבת על גבי שמרים הנתונים במשמרת מבעוד יום כדי שיצלו, שיהיו השמרים צלולים ויזוב כל יינם. פירוש אחר, על גבי שמרים שנשארו בחבית, וקולטין המים טעם היין, ומוציאין אותן בשבת ושותין אותן, ואין בזה משום בורר: **את היין.** מפני הקמחים לבנים שמתהווים בו: **בסודרין.** המיוחדין לכך, וליכא למיגזר דלמא סחיט להו, הואיל ועשוין למלאכה זו. והוא שלא יעשה בידו בסודר כמין גומא בפי הכלי כדי שירד היין במדרון, שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול: **ובכפיפה מצרית.** סל העשוי מצורי הדקל. והוא שלא תהיה הכפיפה גבוהה מקרקעית הכלי התחתון טפה, שלא יעשה אהל עראי: **ונותנין ביצה במסננת.** שנתנו בה חרדל להסתנן, שרגילין ליתן ביצה טרופה בדברים העכוירין והם מתלבנים ומזדככים על ידה: **ינומולין.** יין ודבש ופלפלין: **בלגין.** גדול מכוס וקטן מחבית: **הכל לפי האורחים.** אם יש לו אורחין מרובין עושה הרבה בין בשבת בין ביום טוב בין במועד. והלכה כתנא קמא שעושין ינומולין בשבת כפי מה שהן רוצים: **ג חלתית.** כך שמה בערבי, והיא חמה ונוהגין לאכלה במקומות הקרים. ואין שורין אותה בשבת, דמיחזי כמעשה חול: **את הכרשינין.** מציף עליהם מים בכלי לברור פסולתן, שהפסולת צף למעלה: **ולא שפין אותן.** ביד להשיר פסולתן,

את המשמרת ביום טוב, ואין נותנין לתלויה בשבת, אבל נותנין לתלויה ביום טוב: **ב נותנין מים על גבי השמרים בשביל שיצלו,** ומסננין את היין בסודרין ובכפיפה מצרית, ונותנין ביצה במסננת של חרדל, ועושין אנומלין בשבת. רבי יהודה אומר, בשבת, בכוס, ביום טוב, בלגין, ובמועד, בחבית. רבי צדוק אומר, הכל לפי הארחין: **ג אין שורין את החלתית בפושרין,** אבל נותן לתוך החמץ. ואין שורין את הכרשינין ולא שפין אותן, אבל נותן לתוך הכברה או

thereby sorting on its own]. [Chopped] straw may not be sifted through a sieve nor placed on a high place, for the chaff [which is not edible for animals] to drop down; but, one may scoop it up in a sieve in order to put it into the feeding trough [according to the view of Rabbi Shimon that unintentional labor is permitted, since here he has no intention of sorting it]. (4) One may sweep out [the

feeding trough, of chips and dirt] for a stall ox [(who is more delicate than an ordinary ox that goes out to pasture in the fields,) to be fattened, so that the food should not be repulsive], and one may move [the straw] to the sides because of the dung [i.e., so that the animal should not dirty it with dung]; these are the words of Rabbi Dosa; but the Sages prohibit [it in both cases. Both Rabbi Dosa and the Sages agree that, in the case of an earthen trough, it is forbidden to sweep aside anything lest he smooth the holes in the earth. Our Mishnah's case is the one of the trough being a large vessel where there is no danger of smoothing the floor. The Sages, however, still forbid this lest one does not differentiate between a vessel and an earthen floored trough]. One may take [fodder] from one animal and place it in front of another animal [who will eat it, i.e., leftover food from one ox for another; however, one may not remove leftovers from an ox and place it before a donkey who finds such food repulsive because of the droolings of the ox. As a result, this is considered an unnecessary handling and forbidden] on the Sabbath. (5) One must not move straw [usually used as kindling material and as such is *muktzah*, which is lying] upon a bed with his hand, yet he may move it [indirectly] with his body. But if it is fodder for animals [which is food and not *muktzah*], or a pillow or sheet was over it [thus designated to sleep on rather than to be used as kindling wood and so is not *muktzah*], he may [therefore] move it with his hand. One may unfasten a householder's clothing press [i.e., the press consisted of two heavy boards pressed tightly together and held in place with pegs; one may release the pegs to remove clothes needed for the Sabbath] but we may not press it down [since clothes placed into the press would not be ready for the

רבנו עובדיה מברטנורא

דהוה ליה בורר: אבל נותן בתוך הכברה. ואע"פ שפסולתן נופל לפעמים דרך נקבי הכברה ונמצא מתברר מאליו: התבן. שהיו עושים מן הקש שמחתיבין אותן במוריגים ונעשה כל זנב השבלים תבן: מויץ. הוא מזקן השבולת העליון ואינו ראוי למאכל בהמה וכוברין אותו בכברה שיפול המויץ: אבל נוטל בכברה ונותן לתוך האבוס. ואע"פ שהמוץ נופל מאליו, דדבר שאינו מתכוין מותר כרבי שמעון: ד גורפין. בשבת אבוס שלפני השור שמפטמים אותו, שלא יתערב העפרורית שבאבוס בתבן ובשעורים שנותנים לפניו ויקוץ במאכלו. ומסלקין תבן שלפניו לצדדים כשהוא רב, כדי שלא ידרסנו ברגליו ויתכלך ברעי: וחכמים אוסרים. אתרוייהו קאי, אחד גריפת האבוס ואחד תבן שלפניו לא יסלקנו לצדדים. ולא נחלקו רבי דוסא וחכמים אלא באבוס של כלי, אבל באבוס של קרקע הכל מודים שאין גורפים, דלמא אתי לאשוויי גומות. ורבנן גזרו אבוס של כלי אטו אבוס של קרקע. והלכה כחכמים: נוטלים מלפני בהמה זו ונותנים לפני זו. ולא אמרינן טלטול דלא חזי הוי, אלא ודאי חזי, דאין בהמה קצה במאכל הניטל מלפני חברתה. ודוקא מלפני החמור ונותנים לפני השור וכיוצא בזה, אבל לא מלפני השור ונותנים לפני החמור, שמאכל השור מאוס בריינן היוצאים מפיו ואין החמור אוכל ממנו: ה הקש שעל המטה. שתמא להסקה ומוקצה הוא, ובא לשכב עליו

לתוך הפלגלה. אין כוברין את התבן בכברה, ולא יתננו על גבי מקום גבוה בשביל שירד המויץ, אבל נוטל הוא בכברה ונותן לתוך האבוס: ד גורפין מלפני הפטם, ומסלקין לצדדין מפני הרעי, דברי רבי דוסא. וחכמים אוסרין. נוטלין מלפני בהמה זו ונותנין לפני בהמה זו בשבת: ה הקש שעל גבי המטה, לא ינענעו בידו, אלא מנענעו בגופו. ואם היה מאכל בהמה, או שהיה עליו כר או סדין, מנענעו בידו. מכבש של

Sabbath we are in effect preparing on the Sabbath for usage afterwards]. But a launderer's [press] may not be touched [this was pressed down very tightly and unfastening it resembles demolishing]. Rabbi Yehudah says; If it was [partially] undone prior to the Sabbath, one may unfasten the whole and remove it [i.e., his clothes; the *halachah* does not follow Rabbi Yehudah].

בְּעֵלֵי בָתִּים, מִתִּירִין, אֲבָל לֹא כּוֹבְשִׁין, וְשֶׁל כּוֹבְסִין, לֹא יִגַע בּוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, אִם הָיָה מִתָּר מִעֲרֵב שֶׁבֶת, מִתִּיר אֶת כָּלָּו וְשׁוֹמְטוֹ:

רבנו עובדיה מברטנורא

ומנענעו כדי שיהא רך וצף לשכב עליו: לא ינענעו בידו. דמוקצה הוא: אבל מנענעו בגופו. בכתפיו, דטלטול מן הצד הוא ולא שמייה טלטול: או שהיה עליו כר או סדין. דגלי דעתיה דאקצייה לשכיבה, מעתה תורת כלי עליו: מכבש. שני לוחות שמשמין ביניהם הבגדים לאחר כביסתן ומהדקין הלוח העליון על הבגדים המונחים בלוח התחתון כדי שיהא קיפולן נאה: מתירין. דהיינו לצורך שבת לטול את הבגדים: אבל לא כובשים. דהיינו צורך חול: ושל כובסים לא יגע בו. מפני שהוא עשוי לתקן בגדים ומהדק טפי והתרתו דומה לסתירה. ואין הלכה כרבי יהודה:

Gemara Shabbat, 140b

גמרא שבת דף ק"מ:

Rabbi Kattina says; He who stands in the middle of a [marital] bed is as though he stood on a woman's stomach [since it may lead to impure thoughts]. Rabbi Chisda also said; When a scholar has a little bread, let him not eat vegetables, because it whets [the appetite]. Rabbi Chisda also said: I ate vegetables neither when poor nor when rich. When poor, because it whets [the appetite]; when rich, because I say, Where the vegetables are to enter, let [more nutritious] fish and meat enter! Rabbi Chisda also said: When one can eat barley bread but eats wheat bread instead he violates, "You must not destroy." (Deuteronomy 20:19) Rabbi Papa said: When one can drink beer but drinks wine, he violates, "You must not destroy." But this is incorrect: "You must not destroy" as applied to one's own person, stands higher [i.e., consuming better food is not extravagant nor wasteful]. Rabbi Chisda also said; If a scholar buys raw meat he should buy the neck, because it contains three kinds of meat. Rabbi Chisda also said; A scholar should not sit upon a new mat, because [being hard] it destroys the garments. Rabbi Chisda also said; A scholar should not send his garments to his host for

אָמַר רַב קַטִּינָא הַעֲוֹמֵד בְּאֶמְצַע הַמֶּטֶה כְּאֵלוֹ עֹמֵד בְּכַרְסֵיהָ שֶׁל אִשָּׁה. וְאָמַר רַב חֲסֵדָא בַּר בִּי רַב דְּלֹא נִפְיֵשָׂא לִיהַּ רִיפְתָּא לֹא לִיכּוּל יִרְקָא מִשּׁוּם דְּגָרִיר. וְאָמַר רַב חֲסֵדָא אֲנָא לֹא בַּעֲנִיּוּתִי אֲכָלִי יִרְקָא וְלֹא בַּעֲתִירוּתִי אֲכָלִי יִרְקָא. בַּעֲנִיּוּתִי מִשּׁוּם דְּגָרִיר. בַּעֲתִירוּתִי דֹאֲמִינָא הֵיכָא דְּעִיִּיל יִרְקָא לִיעוֹל בְּשָׂרָא וְכוּרִי. וְאָמַר רַב חֲסֵדָא הָאֵי מֵאֵן דְּאֶפְשֵׁר לִיהַּ לְמִיכַל נִהְמָא דְּשַׁעְרֵי וְאֲכִיל דְּחִיטֵי קַעֲבֵר מִשּׁוּם בַּל תִּשְׁחִית. וְאָמַר רַב פֶּפְאָה הָאֵי מֵאֵן דְּאֶפְשֵׁר לְמִשְׁתִּי שִׁיכְרָא וְשִׁתִּי חֲמָרָא קַעֲבֵר מִשּׁוּם בַּל תִּשְׁחִית. וְלֹא מִלְּתָא הֵיא בַּל תִּשְׁחִית דְּגוּפָא עֲדִיף. וְאָמַר רַב חֲסֵדָא בַּר בִּי רַב דְּזַבִּין אוֹמְצָא לְיַזְבִּין אוֹינְקָא דְּאִית בֵּיהַּ תְּלַתָּא מִינֵי בְּשָׂרָא. וְאָמַר רַב חֲסֵדָא בַּר בִּי רַב לֹא לִיתִיב אֲצַפְתָּא תְּדַתָּא דְּמַכְלִיא מֵאֲנִיָּה. וְאָמַר רַב חֲסֵדָא בַּר בִּי רַב לֹא יִשְׁדֵּר

washing, for this is not in good taste, lest he see something [a semen stain] and he come to despise him. Rabbi Chisda advised his daughters; Act modestly before your husbands: do not eat bread before your husbands [you may eat too much], do not eat greens [vegetables] at night [because of bad breath], do not eat dates at night nor drink

beer at night [since they produce gas], and do not relieve yourselves where your husbands do, and when someone calls at the door, do not say “who is he” rather “who is she?”

מאניה לאושפיויה לחוריה ליה דלא אורח ארעא דילמא חזי ביה מידי ואתי למגנאי. אמר להו רב חסדא לבנתיה תיהיון צניעותן באפי גברייכו לא תיכלון נהמא באפי גברייכו. לא תיכלון ירקא בליליא. לא תיכלון תמרי בליליא ולא תשתון שיכרא בליליא. ולא תפגון היכא דמפגי גברייכו. וכי קא קארי איניש אבבא לא תימרון מנו אלא מני:

וזהר תצווה דף קפ"א ע"א

ואתה הקרב אליך וגומר. אמר רבי שמעון לא שמש משה (נ"א שמשא) בסיהרא עד דאתכליל בכל סטרין ברנא דו' במה דאוקימנא, תא חזי מה פתיב מתוך בני ישראל לכהנו לי. לכהן לי לא כתיב. אלא לכהנו לי לשמושא דיליה לשמושא דאת דא לשמושא דיליה ודאי. לי דא את ה' לאעלא ולשמשא ו' בה' למהוי בלא חד. זכאין אינון ישראל דעאלו ונפקו וידעי ברזי דארחי דאורייתא למיהוד בארע קשומ. מתוך בני ישראל אמאי מתוך בני ישראל אלא כלא לא אתקריב למהוי חד בךקא יאות אלא מתוך בני ישראל דהא בני ישראל קיימין לתתא לאפתחא ארחין ולאנהרא שבילין ולאדלקא בוצינין ולקרבא בלא מתתא לעילא למהוי בלא חד ובגיני כך כתיב (דברים ד') ואתם הדבקים בני וגומר. אמר רבי שמעון בלא איהו קריבה למאן דידע ליחרא יחודא ולמפלח למאריה דהא בזמנא דאשתכח קרבנא בךקא יאות בדין אתקריב בלא כחדא ונהירו דאנפין אשתכח בעלמא בבי מקדשא ואתכפייא ואתכפייא סטרא אחרא ושליט סטרא דקדושה בנהירו וחידי. וכך קרבנא לא אשתכח בךקא יאות או יחודא לא חזי בךקא יאות בדין אנפין עציבין ונהירו לא אשתכח ואתכפייא סיהרא ושלטא סטרא אחרא בעלמא. (נ"א דלא אתהרב בי מקדשא אלא) בגין דלא אית מאן דידע ליחרא שמא קדישא בךקא יאות אמר רבי שמעון קודשא בריך הוא לא נסי לאיוב ולא אתא עמיה בגסיונא דשאר צדיקיא דהא לא כתיב ביה והאלהים נסה את איוב במה דכתיב באברהם והאלהים נסה את אברהם דאיהו בידיה אקריב לבריה יחידאי לגביה. ואיוב לא יחב ליה ולא מסר ליה כלום ולא אתמר ליה. אבל אתמסר בידיה דמקטרגא בדינא דקודשא בריך הוא. דאיהו אתער ליההוא מקטרגא לגביה מה דאיהו לא בעא דהא בכל ומנא אתי ההוא מקטרגא לאתערא על בני נשא. והכא קדשא בריך הוא אתער לגביה דכתיב (איוב א') השמט לבך על עבדי איוב. אבל רנא עמיקא איהו:

Yosef le-Chok

יוסף לחוק

Ethical Teaching:

מוסר

Sha'arei Kedusha, Part 2, Chapter 4

מספר שערי קדושה ח"ב שער ד'

Rabbi Akiva asked Rabbi Nechunya the Great; In what merit have you lived so long?

שאל רבי עקיבא לרבי נחוניא הגדול במה דארכת ימים. אמר לו מימי לא קבלתי

He told him, In all my life, I never accepted gifts, and I was not particular about insults. (Megillah 28a) Our Rabbis, of blessed memory, said; (Rosh HaShana 17a), Rav Huna bar Yehoshua was [very] sick. [When he recovered,] they asked him, What did you see? He answered them, Thus said the Holy One, Blessed is He; Because he is not particular [and exacting] do not be particular with him. As it says; (Micah 7:18) "He bears sin and passes over iniquity" Our Sages, of blessed memory said; (see Shabbat 152b) Rav Nachman dug into the mound where Rav Acha bar Yoshiya was buried. He saw that his body was still whole and asked him, How can this be? He answered him, In all my life I was not particular about insults, and I did not hold jealousy in my heart toward other people. As it says; (Proverbs 14:30) "Envy rots the bones." And Our Sages, of blessed memory said; (Ta'anit 25b), It happened once that Rabbi Eliezer went before the holy Ark to lead the prayers, and he was not answered. Then Rabbi Akiva went and was answered. A voice from Heaven came out and said; Because this one is forgiving of insults.

Practical Law:

Rambam, Laws of Reciting Shema, Ch. 3

(1) However, if a person is in a place that is ten handbreadths higher or lower [than the excrement or urine], he may sit beside the place and recite the *Shema* because there is a separation between them. However, only if no foul odor reaches him. So, too, if he covers the excrement or urine with a vessel, even though they are in the same room with him, they are considered buried, and he is permitted to recite the *Shema* opposite them.
 (2) If a glass partition is between him and the excrement, even though he can see it through the glass, he is permitted to recite the *Shema* next to it. If someone put a *rivi'it* [volume] of water into the urine from one urination, it is permissible to recite the *Shema* within four cubits.

מִתְנַגֵּת וְלֹא עֲמַדְתִּי עַל מִדּוֹתַי וְאָמְרוּ רְבוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה רַב הוֹנֵא בַר יְהוֹשֻׁעַ חָלַשׁ וְכוּ' וְאָמְרוּ לוֹ מַאי חֲזִיתָ אָמַר לְהוּ הֵכִי אָמַר קוֹדֵשׁ אֲבִיךָ הוּא הוֹאִיל וְלֹא מוֹקִי בְמִלְתָּא לֹא תִקְיָמוּ בְהִדְיָה שְׁנֵאמַר (מִיכָה ז') נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשַׁע וְכוּ'. וְאָמְרוּ רְבוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה רַב נִחְמָן חָפַר תַּל אֶחָד וְהָיָה רַב אֶחָד בַּר יֵאֱשִׁיָה קָבוֹר שָׁם וְרָאָהוּ קָיָים בְּעֲצָמוֹתָיו אָמַר לִיָּה מַאי הָאֵי אָמַר לִיָּה מִיָּמֵי לֹא עֲמַדְתִּי עַל מִדּוֹתַי וְלֹא תִפְסְתִּי בְלִבִּי קִנְאָת חֲבִירֵי וְכוּ' שְׁנֵאמַר (מִשְׁלֵי י"ד) וְרִקַּב עֲצָמוֹת קִנְאָה וְאָמְרוּ רְבוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה מַעֲשֵׂה בְרַבִּי אֲלֵיעֶזֶר שִׁירַד לִפְנֵי הַתִּיבָה וְלֹא נִעְנָה וְכוּ' וִירַד רַבִּי עֲקִיבָא וְנִעְנָה וַיִּצְאָת בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִפְּנֵי שְׁזָה מַעֲבִיר עַל מִדּוֹתָיו:

הלכה

הרמב"ם הלכות קריאת שמע פרק ג'

א אם היָה מְקוֹם גְּבוּהָ מֵהֶן (מִצּוּאָה וּמֵי רִגְלִים) עֲשֶׂרָה טְפָחִים אוֹ נְמוּף מֵהֶם עֲשֶׂרָה טְפָחִים יוֹשֵׁב בְּצַד הַמְּקוֹם וְקוֹרֵא שְׁהַרִי נִפְסַק בִּינֵיהֶן וְהוּא שְׁלֵא יִגִיעַ לוֹ רִיחַ רַע. וְכֵן אִם כְּפָה כְּלִי עַל הַצּוּאָה אוֹ עַל מִיָּמֵי רִגְלִים אִף עַל פִּי שֶׁהֵן עִמוֹ בְּבֵית הָרִי אֵלּוּ כְּקַבּוּרִין וּמִתָּר לְקִרוֹת כְּנֻגְדָן; ב הִיָּה בֵּינוּ וּבֵין הַצּוּאָה מְחִיצָה שֶׁל זְכוּכִית אִף עַל פִּי שֶׁהוּא רוּאָה אוֹתָהּ מֵאַחֲרֵי הַזְכוּכִית מִתָּר לְקִרוֹת בְּצִדָּה. נִתֵּן רְבִיעִית מֵיָם לְתוֹךְ מֵי רִגְלִים שֶׁל פֶּעַם אֶחָת מִתָּר לְקִרוֹת עִמָּהֶן בְּתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת: